Europees Parlement
2019-2024

Commissie visserij

2023/0147(NLE)

4.10.2023

***

ONTWERPAANBEVELING

over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Unie, van het Protocol tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kiribati, anderzijds (2023-2028)
(COM(2023)0251 – C9-xxxx/2023 – 2023/0147(NLE))

Commissie visserij

Rapporteur: João Pimenta Lopes

Verklaring van de gebruikte tekens

*	Raadplegingsprocedure
***	Goedkeuringsprocedure
***I	Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
***II	Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
***III	Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond.)

INHOUD

Blz.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....4

TOELICHTING.....5

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Unie, van het Protocol tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kiribati, anderzijds (2023-2028) (COM(2023)0251 – C9-xxxx/2023 – 2023/0147(NLE))

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

– gezien het voorstel voor een besluit van de Raad (COM(2023)0251),

– gezien het ontwerpprotocol tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kiribati, anderzijds (2023-2028) (9890/2023),

– gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 43, lid 2, artikel 218, lid 6, tweede alinea, punt a), v), en artikel 218, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C9-xxxx/2023),

– gezien artikel 105, leden 1 en 4, en artikel 114, lid 7, van zijn Reglement,

– gezien het advies van de Begrotingscommissie,

— gezien de aanbeveling van de Commissie visserij (A9-xxxx/2023),

1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van het protocol;

2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Republiek Kiribati.

TOELICHTING

Inleiding

De Europese Unie (EU) heeft een aantal partnerschapsovereenkomsten inzake visserij en protocollen gesloten met derde landen. Via de partnerschapsovereenkomsten inzake visserij verleent zij financiële en technische steun in ruil voor visserijrechten voor overschotten van visbestanden in de exclusieve economische zone (EEZ) van het land, in een wettelijk gereguleerde omgeving. Deze overeenkomsten zijn ook gericht op de instandhouding van de visbestanden en ecologische duurzaamheid, waarbij ervoor wordt gezorgd dat alle vaartuigen van de EU-lidstaten aan dezelfde controle- en transparantieregels worden onderworpen en financieel wordt bijdragen aan de ondersteuning van het eigen duurzame visserijbeleid van het partnerland. Bovendien is in alle protocollen bij visserijovereenkomsten een clausule opgenomen betreffende de eerbiediging van de mensenrechten.

De Partnerschapsovereenkomst inzake visserij ("POV") tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kiribati, anderzijds werd op 28 april 2008 ondertekend en trad op 30 april 2008 in werking voor een periode van zes jaar. Het eerste protocol tot uitvoering van de POV liep af op 15 september 2012. Het tweede protocol liep af op 15 september 2015.

Op 26 januari 2015 heeft de Raad de Commissie gemachtigd om onderhandelingen te openen over een nieuw protocol tussen de Europese Unie en de Republiek Kiribati. De onderhandelingen begonnen in 2015, maar werden onderbroken als gevolg van de gelekaartprocedure in verband met IOO-visserij en de pandemie.

Na de voltooiing van die onderhandelingen werd het nieuwe protocol op 18 december 2022 ondertekend door de onderhandelaars. Het nieuwe protocol is van kracht voor een periode van vijf jaar vanaf de datum van voorlopige toepassing, d.w.z. de datum waarop het door beide partijen werd ondertekend.

Inhoud van het protocol

Het voorstel heeft tot doel machtiging te krijgen van de Raad voor het sluiten van het nieuwe Protocol tot uitvoering van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kiribati, anderzijds (2023-2028).

Vangstmogelijkheden

Het doel van het nieuwe protocol is om overeenkomstig het wetenschappelijke advies en de aanbevelingen van de Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan vangstmogelijkheden in de visserijgebieden van Kiribati toe te kennen aan vaartuigen van de EU-lidstaten.

Het nieuwe protocol biedt de vaartuigen van de EU-lidstaten de mogelijkheid om in de wateren van Kiribati op tonijn te vissen en biedt vangstmogelijkheden aan vier vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, met toegang tot de wateren van Kiribati voor 160 dagen per jaar. Op verzoek kunnen extra dagen per jaar aan vaartuigen van de EU-lidstaten ter beschikking worden gesteld.

Financiële bijdrage

De jaarlijkse financiële tegenprestatie van de Unie bedraagt 760 000 EUR, verdeeld als volgt:

– een jaarlijks bedrag van 360 000 EUR voor de looptijd van het nieuwe protocol voor toegang tot de visbestanden voor de in het protocol genoemde categorieën;

– een jaarlijks bedrag van 400 000 EUR voor de looptijd van het nieuwe protocol voor de ondersteuning van de ontwikkeling van het sectorale visserijbeleid van Kiribati.

De Commissie wordt gemachtigd om namens de EU haar goedkeuring te hechten aan wijzigingen van het protocol die door het bij de partnerschapsovereenkomst opgerichte Gemengd Comité worden aangenomen.

Bijdrage van de visserij aan de economie van Kiribati

De vissersvloten van Kiribati omvatten kleinschalige en industriële vaartuigen die de vlag van Kiribati voeren. De kleinschalige vloot richt zich op de rif- en tonijnvisbestanden die dicht bij de kust beschikbaar zijn. Jaarlijks wordt er naar schatting bijna 13 000 ton tonijn gevangen die bestemd is voor de interne markt van de EU.

Alle industriële vaartuigen die onder de vlag van Kiribati varen, zijn eigendom van consortia met lokale en buitenlandse belangen, voornamelijk uit Azië. De belangrijkste stimulans voor investeerders is dat onder de vlag van Kiribati varende vaartuigen in het kader van de overeenkomst tussen de Federale Staten van Micronesia preferentiële toegang hebben tot de wateren van andere kuststaten. Volgens de autoriteiten van Kiribati leveren niet alle consortia de verwachte voordelen voor het land en zijn de bevoegde autoriteiten bezig met de herziening van het nationale registratiebeleid.

Kiribati is sterk afhankelijk van visrechten in verre wateren en overmakingen van Kiribatische burgers die in het buitenland werken, voornamelijk als zeelieden. De bijdrage in reële termen van de visserijsector aan het bbp bedraagt ongeveer 10 %.

Kiribati ontvangt net als andere leden van het Pacific Islands Forum Fisheries Agency (FFA) ook inkomsten uit een multilateraal verdrag met de Verenigde Staten. Het heeft bilaterale visserijovereenkomsten met de Europese Unie, Japan, Taiwan en de Republiek Korea, en enkele specifieke overeenkomsten met particuliere ondernemingen met vaartuigen die actief zijn in Latijns-Amerika (Ecuador en El Salvador).

De inkomsten uit visvergunningen vertegenwoordigen van oudsher 23-30 % van de inkomsten van de regering van Kiribati (IMF, 2011). De inkomsten uit deze vergunningen lopen sterk uiteen, meestal als gevolg van verschijnselen door *El Niño*. Er bestaat een sterk verband tussen de toegenomen omvang/beschikbaarheid van voorraden en de milieuomstandigheden in de oostelijke regio (Langley et al., 2008).

Conclusies en aanbevelingen

In 2014 heeft de Commissie een ex-postevaluatie van het huidige protocol bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij met Kiribati verricht, alsook een ex-ante-evaluatie van een eventuele verlenging van het protocol[1].

[1]Maritieme zaken en visserij: Ex-postevaluatie van het huidige protocol bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Unie en de Republiek Kiribati en ex-ante-evaluatie met inbegrip van een

Vóór de onderhandelingen over het nieuwe protocol werd het protocol voor de periode 2012-2015 aan een ex-postevaluatie onderworpen. De evaluatie leidde tot de conclusie dat het nuttig zou zijn een nieuw protocol met Kiribati te sluiten. In de *ex-ante*-evaluatie werd met name geconcludeerd dat de voortzetting van de POV in het belang is van beide partijen en dat de betrokkenheid van de EU een duidelijke meerwaarde heeft in het kader van haar strategie ter bevordering van verantwoorde visserijpraktijken en ter bestrijding van IOO-visserij in de regio van de Stille Oceaan.

Naar aanleiding van de analyse van de POV's door de Rekenkamer wil de rapporteur de aandacht vestigen op de opmerkingen van de Rekenkamer en benadrukken dat betrouwbare informatie over visbestanden en vangstgegevens belangrijk is voor de eerbiediging van de beginselen en doelstellingen van het GVB en de POV's en om gefundeerde conclusies te kunnen trekken met betrekking tot de evaluatie van de POV's.

De rapporteur benadrukt ook dat het Parlement in alle stadia volledig en onmiddellijk op de hoogte moet worden gebracht van de procedures in verband met het protocol.

Algemene overwegingen

De rapporteur is van mening dat partnerschapsovereenkomsten inzake visserij belangrijk zijn voor zowel de derde landen waarmee zij worden gesloten als voor de vloot van EU-lidstaten die over vangstmogelijkheden beschikt.

Hij is van oordeel dat de meeste partnerschapsovereenkomsten inzake visserij in verschillende mate worden verwezenlijkt: enerzijds bieden zij aanzienlijke vangstmogelijkheden aan vaartuigen uit de EU-lidstaten, maar anderzijds zijn de resultaten met betrekking tot de ontwikkeling van de lokale visserijsector over het algemeen ontoereikend.

Daarom is hij van mening dat de sectorale steun moet worden verhoogd en dat deze moet worden aangevuld door en gekoppeld aan ontwikkelingshulp, om zo bij te dragen tot de versterking van de lokale visserijsector en de volledige uitoefening van de soevereiniteit van het land over zijn hulpbronnen.

Ook is hij van mening dat POV's moeten bijdragen tot het lokaal scheppen van directe en indirecte banen, zowel op vaartuigen die in het kader van de overeenkomsten actief zijn als bij visserijgerelateerde activiteiten, zowel stroomopwaarts als stroomafwaarts. Daarnaast moeten zij de derde landen waarmee zij gesloten zijn, helpen om hun eigen capaciteiten te ontwikkelen voor het bestuderen en verkrijgen van gegevens over de instandhouding van de visbestanden, over alle vangsten en over de effecten van POV's op hun ecosystemen.

beoordeling van de effecten van het toekomstige protocol op duurzaamheid.
https://webgate.ec.testa.eu/publications/studie s db/Consultation.action?studyProjectId=5911